

Funck Jensen: Da retsforbundets ordfører, det ærede medlem hr. Hans Hansen (Rørby), er forhindret i at være tilstede, skal jeg på mit partis vegne udtale, at det foreliggende lovforslag efter vor mening giver ganske klart udtryk for, at beskatningen har været for høj, og vi er tilhængere af, at den fjernes eller dog nedsættes, men vi ønsker ikke alene en sådan nedsættelse for dansk film; den burde være ens for dansk og udenlandsk film. Vi synes i det hele taget, at en lovgivning, der beskatter udenlandsk produktion højere end dansk, er fuldkommen i strid med de internationale bestræbelser, der for tiden rettes mod friere handelsformer landene imellem. Det er en forskelsbehandling, vi ikke kan være bekendt. Vi vil udfra disse betragtninger og de øvrige synspunkter, som mit partis ordfører har gjort gældende ved første behandling, undlade at stemme for lovforslaget.

Edel Saunte: Det ærede medlem hr. Funck Jensen synes at glemme, at danske og udenlandske forestillinger betales af publikum med samme pris. Der er ikke tale om en forskelsbehandling af udenlandsk og dansk film, der er udelukkende tale om at give en støtte til dansk film på denne indrettede måde.

Aksel Larsen: Vi vil stemme for lovforslaget, fordi det er en omend geografisk begrænset nedsættelse af den indirekte beskatning. Vi finder samtidig, der ville være et rimeligt syns at tage til dansk film, som ganske givet må have vanskeligt ved at konkurrere bl. a. med amerikanske film, eftersom Danmark er et så lille land med en så lille befolkning, og eftersom det danske sprog jo ikke spiller så stor en rolle i denne store verden.

På den anden side vil jeg benytte lejligheden til at sige, at jeg desværre ikke tør nære noget håb om, at dette lovforslags vedtagelse vil bevirke, at vi vil få gode eller væsentlig bedre danske film. Der er ganske vist lyspunkter, men de fleste danske film, der bliver præsenteret for os, er uægtelig set fra et kulturelt synspunkt noget uendelig trist noget. Men hvordan kan man stille store krav til de private filmselskaber, som udelukkende producerer for profittens skyld og derfor mener, at film uden Arhoff og Ib Schønberg ikke duer, når selv en halv-officiel institution som Dansk Kulturfilm formedelst et eller andet fantastisk beløb kan lave en enestående elendig grundlovsfilm, som samtidig har den egenskab, at den, hvad angår fremstillingen af den

historiske udvikling, spytter de historiske kendsgerninger i øjnene.

Finansministeren (H. C. Hansen): Grundlovsfilmen skal jeg lade ligge. Til det ærede medlem hr. Funck Jensen vil jeg blot gøre den bemærkning, at jeg er ganske enig med det ærede medlem fru Edel Saunte. Efter min mening er der overhovedet ingen reel grund i det, det ærede medlem sagde. Der er tale om, at vi her afgiver en del af afgiftsindtægten for de danske film til støtte for producenterne. Hvordan det kan give anledning til den betragtning, som det ærede medlem anstillede, kan jeg ikke forstå. Jeg synes, der her er tale om en fremgangsmåde, som må ses i relation til dansk filmsproduktions særlige vilkår og vanskeligheder, og derfor synes jeg, det er meget vanskeligt at fastholde en betragtning som den, det ærede medlem har anstillet.

Første næstformand (Arnth Jensen): Det ærede medlem hr. Funck Jensen har ordet for en kort bemærkning.

Funck Jensen: Til den højtærede finansminister vil jeg gerne sige, at de vanskeligheder, dansk film er ude i, efter min mening skyldes bevillingssystemet, årsager, som lovgivningen har skabt, således at man i og for sig ikke kan sige, at der er tale om at støtte dansk filmsproduktion.

Overfor det ærede medlem fru Edel Saunte vil jeg gerne udtale, at selvom publikum betaler det samme, hvad enten det ser danske eller udenlandske film, er det dog en kendsgerning, at man betaler en del af beskatningen tilbage i form af tilskud til dansk film, som får denne favørstilling i forhold til udenlandsk film. Det er en favørstilling, som vi mener dansk film ikke behøver, blot dansk film får en ligestilling overfor de muligheder, som skulle give dansk film konkurrenceevne. Dansk film har ingen eller i hvert fald kun en nedsat konkurrenceevne, fordi dansk film ikke har denne række af teatre bag sig, som det er ganske almindeligt at produktionselskaberne har i andre lande. Det er ikke tilstrækkeligt med et enkelt teater bag producenten, det har vist sig overalt udenfor Danmark. Og en sådan fri konkurrence på dette område, en sådan fri mulighed for at arbejde med det grundlag, som er naturligt, har man forhindret herhjemme, og derved er dansk film kommet i den vanskelige situation, som man nu giver indtryk af.